בבית המשפט העליון

רע"פ 8276/14

לפני:	כבוד השופט ח' מלצר
המבקש:	חיים עזיזה
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' אהד) מתאריך 23.11.2014 ב-עפ"ת 16646-11-14

בשם המבקש:	עו"ד קישאוי עלא
בשם המשיבה:	עו"ד קרן רוט

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת נ' אהד) ב-עפ"ת 16646-11-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן) ב-פל"א 430-12-13.

לצד בקשת רשות הערעור, הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר שהושת על המבקש. בהקשר זה הוריתי למשיבה להגיש תגובתה לבקשת רשות הערעור, והוריתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת.

להלן אפרט בקצרה את הנתונים הדרושים להכרעה במכלול.

עיקרי העובדות והשתלשלות ההליכים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה)), נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה), ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף (עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970).

3. מעובדות כתב אישום, עולה כי בתאריך 03.12.2013, סמוך לשעה 11:29, המבקש נהג ברכב פרטי בעיר לוד, כשהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה לנוכח עבירות תנועה שביצע בעבר, ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, או רישיון תקף.

4. בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון – בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בהתאם להסכמת הצדדים, המבקש נשלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מבחן בעניינו טרם גזירת עונשו. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין עונשו של המבקש, ובית המשפט לתעבורה ציין כי אין בשליחתו של המבקש לשירות המבחן כדי להביע דעה כלשהי באשר לעונש שיושת עליו.

5. לאחר שניסיונותיו של שירות המבחן ליצור קשר טלפוני עם המבקש כשלו, ובשים לב להימנעותו של המבקש מלהגיע או להגיב לשני זימונים לפגישות שנמסרו לו באמצעות הדואר, ובאמצעות פקס לבא-כוחו – בית המשפט לתעבורה הנכבד גזר את דינו של המבקש, מבלי שהוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו.

6. בגזר הדין, בית המשפט לתעבורה השית על המבקש את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים (כאשר התנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו המבקש לא יעבור עבירות של: נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף למעלה משנה), פסילה מקבלת או מהחזקת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר, פסילה על תנאי מקבלת או מהחזקת רישיון לתקופה של 6 חודשים (כאשר התנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו – המבקש לא יעבור עבירות שבהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודה). בנוסף, הופעלו על המבקש עונש מאסר על תנאי, ומספר עונשי פסילה מקבלת, או החזקת רישיון נהיגה על תנאי (אשר ירוצו בחופף לעונשים שצוינו לעיל), שהושתו על המבקש בגין עבירות קודמות בהן הורשע.

7. המבקש ערער על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה. ערעורו של המבקש הופנה כנגד רכיב המאסר בפועל שהושת עליו, כאשר טענתו העיקרית היתה שבית המשפט לתעבורה שגה שעה שהשית עליו עונש מאסר בפועל, מבלי שהתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו. בתוך כך, המבקש טען כי הודאתו בעובדות כתב האישום נבעה, בין השאר, מהסכמת המשיבה כי הוא יופנה לשירות המבחן טרם שייגזר עונשו. לגישת המבקש, גזירת עונשו ללא קבלת תסקיר מהווה סטייה מהסכמת הצדדים, אשר עליה מבוססת הודאתו, ועל כן היה על בית המשפט לתעבורה, לשיטתו של המבקש, להורות לשירות המבחן לזמן אותו לפגישה פעם נוספת. המבקש הוסיף וטען כי כלל לא קיבל את הזימון הראשון שנשלח אליו, וכי נסיבות אישיות מנעו ממנו להגיע לפגישה השניה שנקבעה.

8. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש בקובעו כי הודאת המבקש בנוגע לביצוע העבירות שיוחסו לו – לא ניתנה בכפוף לשליחתו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. כן דחה בית המשפט הנכבד את הסבריו של המבקש בנוגע לאי-התייצבותו לפגישות שנקבעו לו על ידי שירות המבחן. לפיכך בית המשפט המחוזי לא ראה לנכון, כאמור, להתערב בעונש שהושת על המבקש.

טענות המבקש

9. במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור שב המבקש על טענתו העיקרית בערעור לפיה הודאתו התבססה על תפיסתו כי דינו יגזר רק לאחר שיתקבל תסקיר בעניינו. כן חוזר המבקש על הסבריו מדוע לא הגיע לפגישות שנקבעו על ידי שירות המבחן לצורך הכנתו של התסקיר.

טענות המשיבה

10. המשיבה טוענת מנגד כי במוקד המקרה דנן מצויה בקשתו של המבקש לקבלת תסקיר של שירות המבחן. לגישתה, הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותוו בפסיקה לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך מדובר בעניינו הפרטי של המבקש ולא עולה כאן שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי". לגופם של דברים, המשיבה טוענת כי המבקש הוא זה שסיכל את הסדר הטיעון שעה שלא התייצב בפני שירות המבחן, ומשכך אף אם נוצר אצלו אינטרס ציפייה בעניין קבלת התסקיר האמור, הרי שהוא הגורם האחראי לפגיעה באינטרס זה.

זאת ועוד – המשיבה מוסיפה וטוענת כי לאחר שהמבקש נמנע מלהתייצב בשירות המבחן, התקיימו שלושה דיונים בפני בית המשפט לתעבורה לטיעונים בעל פה בעניין עונשו של המבקש. במהלך דיונים אלה, המבקש ביקש תחילה לחזור בו מהודאתו הנ"ל, וזאת לאחר שנקבע שלא יישלח שוב לקבלת תסקיר שירות המבחן, ואולם בסופו של דבר הודיע בא-כוחו של המבקש כי הוא חוזר בו מהבקשה האמורה, ובכך, לגישת המשיבה, המבקש החליט לעמוד על הודאתו ולהמשיך לקיים את הסדר הטיעון.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשותיו של המבקש, בתגובת המשיבה ובחומר שצורף להם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור – להידחות. אביא את נימוקיי למסקנתי זו מיד בסמוך.

12. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

13. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפני, על נספחיה, סבורני כי היא איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" – הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן, לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בענייננו.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

14. מעבר לכך אציין כי המבקש מעלה במסגרת בקשתו טענות הנוגעות לקביעות עובדתיות ביחס לרקע ולנסיבות שהובילו להודאתו בעבירות שיוחסו לו במסגרת כתב האישום. המדובר בטענות המופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי בית משפט השלום הנכבד, וכפי שציינתי ב-רע"פ 8826/15 שליימוביץ' נ' מדינת ישראל (27.1.2016): "לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאים כגון דא, שכן הערכאה הדיונית היא זו שמתרשמת באופן ישיר ובלתי אמצעי מן העדים שהופיעו לפניה, וביכולתה לתור נאמנה אחר אותות האמת". (ראו גם: רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ'

מדינת ישראל (18.6.2015); **רע"פ 4844/15** גלבוע נ' מדינת ישראל (16.7.2015); **רע"פ 3319/15** שקיראת נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015)).

דברים אלו יפים מקל וחומר, כאשר מדובר בהשגות על קביעות עובדתיות ב"גלגול שלישי".

15. אף לגופו של עניין, גם אם אניח לטובתו של המבקש כי היתה הבנה כלשהי בין הצדדים באשר לקבלת תסקיר המבחן טרם מתן גזר הדין, מובן כי התנהלותו של המבקש, אשר נמנע מלהגיע לפגישות ואף מלהגיב לזימונים שנשלחו לו, הצדיקה מתן גזר דין ללא התסקיר. זאת ועוד, כפי שטוענת המשיבה, עיון בפרוטוקול הדיון שהתקיים בפני בית המשפט לתעבורה לטיעונים לעונש מלמד כי המבקש חזר בו מהסתייגותו מההודאה שנתן במסגרת הסדר הטיעון (עיינו: פרוטוקול דיון בבית המשפט לתעבורה מתאריך 14.07.2014). מכאן שאפילו הייתי סבור שקיימת פה קושיה כלשהי ואינני גורס כך, הרי שהיא איננה רלבנטית למכלול לאחר שהמבקש בחר לחזור ולעמוד על הודאתו שניתנה במסגרת הסדר הטיעון.

16. נוכח כל האמור לעיל, דעתי היא כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך – בקשת רשות הערעור נדחית.

17. עיכוב ביצוע העונש עליו הוריתי בהחלטתי – מבוטל איפוא. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו – בתאריך 07.03.2016 עד לשעה 10:00, בבימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ו' באדר א התשע"ו (15.2.2016).

ש ו פ ט